11 de febrer: La Mare de Déu de Lourdes

Text de l'Evangeli (*Jn* 2,1-11): En aquell temps, es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Quan el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meva hora». La seva mare diu als servidors: «Feu tot el que Ell us digui» (...).

La Mare de Déu de Lourdes (el "sentit de fe del Poble de Déu")

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Església celebra Santa Maria sota l'advocació de Lourdes, tot coincidint amb la data d'inici d'una sèrie de 18 aparicions seves (1858) a una adolescent pobre i analfabeta de 14 anys, santa Bernadette de Sobirous (1844-1879). L'episodi reuneix els preciosos i típics trets de les actuacions de la Mare de Déu: predilecció per les ànimes petites i humils, tendresa i encís en el tracte (la Verge parlà a Bernadette en gascó), serena i urgent crida a la penitència i pregària pels pecadors...

Lourdes, a més, té un element d'especial rellevància teològica: tres anys abans havia estat proclamat el dogma de la "Immaculada Concepció". Aquest fou, precisament, el nom que la Senyora desvetllà a Bernadette, malgrat que la vident no coneixia encara aquella expressió. La mariologia, en bona part, ha avançat fonamentant-se en el "sensus fidei Populi Dei". És a dir, els dogmes de fe marians s'han imposat quasi com per "aclamació popular".

—En aquells temps de naturalisme agnòstic, Santa Maria posà de relleu la primacia de la Gràcia i la Providència en la vida dels homes. Lourdes sempre serà un record d'aquell "feu tot el que Ell us digui".